

Publicerad 2005-02-16 20:25 av Anagram

Två dikter jag skrev nyss, vet inte varför, har nyss bråkat med folk jag verkligen uppskattar

Att han orkar, nu ska det ske

Hatad av många, älskad av få
Men han lever och kämpar kvar ändå
Att han andas, att hans hjärta slår
att han orkar, att han förmår
Leva med dem som svek honom igår.
Svika och bedra, dag efter dag
Han är hatad av många, älskad av få
Det är ett under att han orkar
leva kvar ändå

Med den vassaste dolk, mitt ibland folk
Ska något hemskt ske, ingen vill se
Ingen vill höra ingen vill göra
något åt det som snart ska hända.
Gråter tyst i ensamhet, med sorg i sitt hjärta
Och det är inte utan smärta, han nu tar farväl
Av det som var livet, det som var hans själ
En själ av smärta, en själv av sorg
Att han nu mister livet på stadens torg
lär ingen märka, ingen se
Men alla tittar och låter det ske..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anagram med Poeter.se id #2371 innehar upphovsrätten